

Forslag

til

Lov om ændringer i søloven.

(Begrænsning af rederansvaret.)

(Vedttaget af folketinget ved 3. behandling den 22. maj 1964.*)

§ 1.

I søloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 319 af 1. december 1937, foretages følgende ændringer:

1. § 216 affattes således:

„§ 216. For havaribidrag af ladning hæfter ejeren af de bidragspligtige genstande med disse, men ikke personlig.“

2. § 224, sidste stykke, affattes således:

„For bjærgeløn hæfter ejeren af ladningen eller genstande, der har hørt til ladningen, med disse, men ikke personlig.“

3. Tredje kapitel affattes således:

„Om begrænsning af rederansvaret.

§ 254. Rederens ansvar er begrænset, for så vidt angår:

1. erstatning for skade på person, som befinder sig om bord for at følge med skibet, og på ejendom, som befinder sig om bord i skibet,
2. erstatning for skade på person eller ejendom forårsaget af nogen, som befinder sig om bord i skibet,
3. erstatning for skade på person eller ejendom opstået i forbindelse med navigeringen eller behandlingen af skibet, lastningen, befordringen eller losningen af ladningen eller indskibningen, befordringen eller landsætningen af passagererne,

4. erstatning for skade tilføjede havneanlæg, bassiner eller sejlbare vandveje,
5. ansvar i forbindelse med lovbestemt forpligtelse til at fjerne et sunket, strandet eller forladt skib eller ejendom om bord i et sådant skib.

Stk. 2. Begrænsningen gælder ikke ansvar for skade, som påføres skibsfører, mandskab eller lods eller nogen, der er ansat hos rederen, når vedkommende befinder sig om bord eller udfører arbejde i skibets tjeneste. Den gælder ej heller ansvar, som grunder sig på fejl eller forsømmelse af rederen selv, medmindre denne gjorde tjeneste som fører eller medlem i øvrigt af skibets besætning og fejlen eller forsømmelsen blev begået i denne hans ejenskab.

Stk. 3. For renter og sagsomkostninger hæfter rederen uden begrænsning.

Stk. 4. Har rederen et modkrav mod fordringshaveren, og er krav og modkrav opstået ved samme hændelse, kan begrænsningen kun gøres gældende for den del af kravet, som måtte overstige modkravet.

§ 255. Når ansvaret er begrænset, hæfter rederen med indtil 1.000 francs pr. ton af skibets drægtighed, dog med mindst 150.000 francs.

Stk. 2. Foreligger skade på person, forhøjes ansvarsgrænsen med 2.100 francs pr. ton, dog med mindst 630.000 francs.

Stk. 3. Ved franc forstås en møntenhed, som består af 65½ milligram guld af en

nihundredetusindedels finhed. Den omregnes til dansk mønt efter kursen på den dag, da rederen stiller sikkerhed for sit ansvar, eller, hvis sikkerhed ikke stilles, på den dag, da betaling finder sted.

Stk. 4. Ved skibets drægtighed forstås, når det gælder maskindrevne skibe, nettotonnagen med tillæg af det rum for maskineriet, der ved beregning af nettotonnagen er trukket fra bruttotonnagen, og når det gælder andre skibe, nettotonnagen.

§ 256. Den i § 255 fastsatte ansvarsgrænse gælder for alle fordringer af den i § 254 nævnte art, som er opstået ved en og samme hændelse.

Stk. 2. Fordringer i anledning af skade på person skal dækkes af det i § 255, stk. 2, nævnte beløb. Er dette ikke tilstrækkeligt, dækkes resten af fordringerne på lige fod med andre fordringer af det i § 255, stk. 1, nævnte beløb.

Stk. 3. Hvert af de i § 255, stk. 1 og 2, nævnte beløb skal fordeles i forhold til de pågældende fordringers størrelse.

Stk. 4. Har rederen helt eller delvis betalt en fordring af den i § 254 nævnte art, eller godtgør han, at han senere vil blive nødsaget til at betale en sådan fordring, kan han kræve, at fordringen medtages ved beregningen af ansvaret over for de øvrige fordringshavere, for så vidt fordringen kunne have været gjort gældende mod ham her i riget.

§ 257. Arrest kan ikke mod rederens protest foretages eller opretholdes her i riget for en fordring, som han hæfter begrænset for, såfremt han stiller sikkerhed for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb tillige med et efter rettens skøn fastsat beløb til dækning af renter og sagsomkostninger. Sikkerhedsstillelsen gælder som stillet til fordel for alle de fordringshavere, over for hvem begrænsningen kan påberåbes, og ingen af disse kan kræve yderligere sikkerhed.

Stk. 2. Har rederen for at afværge en arrest eller få en arrest ophævet stillet sikkerhed for et mindre beløb end nævnt i stk. 1, har han adgang til over for vedkommende ret at stille sikkerhed for det resterende beløb. Gør han dette, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Har rederen stillet fuld sikkerhed i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, kan han kræve frigivet enhver sikkerhed, som han tidligere måtte have stillet for fordringer, som omfattes af den stedfundne sikkerhedsstillelse for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb.

Stk. 4. Reglerne i denne paragraf finder tilsvarende anvendelse, når sikkerheden er stillet i Finland, Norge eller Sverige.

§ 258. Er skibet eller anden ejendom, som tilhører rederen, blevet genstand for arrest for en fordring som nævnt i § 254, eller er sikkerhed blevet stillet til afværgelse af sådan arrest, kan arresten hæves eller sikkerheden frigives, hvis det godtgøres, at rederen allerede har stillet betryggende sikkerhed i udlandet for det fulde ansvarsbegrænsningsbeløb, jfr. § 255, og at sikkerheden er tilgængelig for fordringshaveren.

Stk. 2. Arrest som nævnt i stk. 1 skal hæves, og sikkerhedsstillelse til afværgelse af sådan arrest skal frigives, hvis betryggende, tilstrækkelig og tilgængelig sikkerhed allerede er stillet

- a) i den havn, hvor den hændelse indtraf, som medførte fordringens opståen, eller, hvis hændelsen ikke indtraf i havn, i den første havn, skibet anløb efter hændelsen;
- b) i landsætningshavnen, hvis fordringen gælder personskade;
- c) i lossehavnen, hvis fordringen gælder ladningsskade,

for så vidt den pågældende havn er beliggende i et land, der har tiltrådt Bruxelleskonventionen af 1957 om begrænsning af rederes ansvar.

Stk. 3. Dækker den først stillede sikkerhed ikke hele ansvaret efter § 255, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse, hvis rederen stiller betryggende sikkerhed for den manglende del med tillæg af et efter rettens skøn fastsat beløb til dækning af renter og omkostninger.

§ 259. Rederen kan til enhver tid forelægge spørgsmålet om grænsen for sit ansvar eller om fordelingen af ansvarsbeløbet til afgørelse af en dispachør. Har han gjort dette, kan dog enhver fordringshaver anlægge søgsmål til fastsættelse af, hvor stor

hans fordring ville være, hvis rederens ansvar ikke var begrænset, og rederen kan forlange, at dispachøren skal sætte bestemte fordringshavere en passende frist, inden hvilken de skal have anlagt sådant søgsmål.

Stk. 2. Finder dispachøren grund dertil, kan han med et varsel af højst tre måneder indkalde fordringshaverne på den måde, han i det enkelte tilfælde anser det for mest hensigtsmæssigt.

Stk. 3. Enhver af de interesserede er pligtig til at meddele dispachøren alle de oplysninger og bevisligheder, som denne anser for nødvendige.

Stk. 4. Omkostningerne ved dispacheringen bæres af rederen.

Stk. 5. Tvistigheder om rigtigheden af dispachørens afgørelser kan indbringes for domstolene.

§ 260. Har rederen udbetalt alt, hvad der efter reglerne om begrænsning af ansvaret påhvilede ham, og viser det sig senere, at andre fordringshavere havde ret til andel i ansvarsbeløbet, er rederen ikke pligtig at betale noget yderligere, såfremt det må antages, at han, da udbetalingen fandt sted, ikke kendte til disses krav og ikke ved behørig undersøgelse kunne have skaffet sig kundskab om dem.

Stk. 2. Den fordringshaver, der har oppebåret, hvad der rettelig tilkom en anden, må tilsvare denne det oppebårne beløb, såfremt han havde kundskab om den andens fordring, da han modtog betaling.

§ 261. Reglerne om begrænsning af rederens ansvar finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor ansvar som nævnt i § 254 påhviler skibets ejer, bruger, befragter eller disponent. Det samme gælder ansvar, som påhviler skibsfører, mandskab eller lods eller nogen, som er ansat hos rederen, ejeren, brugeren, befragteren eller disponenten, for

så vidt angår ansvar i forbindelse med udførelsen af tjenesten, selv om ansvaret er opstået som følge af fejl eller forsømmelse af den pågældende.

Stk. 2. Summen af de beløb, hvortil rederen og de øvrige i stk. 1 nævnte personer kan begrænse deres ansvar, skal for fordringer opstået ved en og samme hændelse ikke kunne overstige de i § 255 fastsatte beløb.

§ 262. Reglerne i dette kapitel kommer til anvendelse i alle tilfælde, hvor begrænsning af ansvar påberåbes ved dansk domstol.

Stk. 2. For så vidt angår ansvar som nævnt i § 254, stk. 2, 1. punktum, skal spørgsmålet om, hvorvidt ansvaret er begrænset og i bekræftende fald til hvilket beløb, afgøres efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning finder anvendelse på tjensteaftalen, såfremt det pågældende land har tiltrådt Bruxelleskonventionen af 1957 om begrænsning af rederes ansvar.

§ 263. Handelsministeren kan bestemme, at andre ansvarsregler end i dette kapitel fastsat skal finde anvendelse på skibe hjemmehørende i lande, som ikke uden forbehold har tiltrådt og gennemført konventionen.“

4. I § 273, stk. 2, § 274, stk. 2, og § 280, stk. 2, ændres „§ 263“ til: „§ 260“.

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af handelsministeren.

Bestemmelserne i tiende kapitel i sølov af 7. maj 1937, jfr. lovekendtgørelse nr. 319 af 1. december 1937, skal dog fortsat finde anvendelse i tilfælde, hvor den hændelse, der danner grundlag for ansvaret, er indtruffet før denne lovs ikrafttræden.

Gustav Pedersen.

/ Horn.